AVUI
BARCELONA

18/06/11

Prensa: Diaria
Tirada: 29.993 Ejemplares
Difusión: 22.200 Ejemplares

Página: 21

Sección: OPINIÓN Valor: 2.651,00 € Área (cm2): 673,1 Ocupación: 78,64 % Documento: 1/1 Cód: 48114453

CAL QUE ENS MOBILITZEM AL VOLTANT D'UNA VISIÓ COM MÉS GRAN I AMBICIOSA MILLOR

Àngel Castiñeira / Josep M. Lozano

Professors d'Esade (URL)

Volem la lluna

Si una cosa feia bé J.F. Kennedy eren els discursos. No volem dir amb això que altres coses no les fes bé, però els discursos, especialment, els feia molt bé. És clar que això vol dir sobretot que escollia bé qui els escrivia, però està a bastament documentada la seva implicació personal en l'enfocament dels missatges que volia transmetre i en la versió final del que deia.

UN DELS SEUS DISCURSOS memorables va ser el que es referia a la voluntat d'enviar un home a la Lluna. Convé no oblidar el context en què es produeix: l'estrepitós fracàs, poc abans, del desembarcament a Bahía Cochinos, i el repte que va representar que els soviètics poguessin posar un home en òrbita. En plena Guerra Freda, doncs, amb el risc d'esdevenir calenta. Cosa que ens recorda altre cop que entendre els lideratges sense entendre el context, i com si se'n pogués parlar amb independència del context, és no entendre res. Però si això pot ajudar a fer entendre aquests discursos, no n'esgota ni l'explicació ni la comprensió. Ni de bon tros. Perquè tenen un component de mobilització, de repte, de focalització, de convocatòria, que fa que encara avui resultin fascinants.

ENVIAR ALGÚ A LA LLUNA, AVIAT ÉS DIT. Quan hom visita el Museu de l'Espai, a Washington, troba tan admirable com esgarrifós que algú s'atrevís a anar a l'espai en aquelles baluernes que recorden un Meccano sofisticat, i amb aquells vestits que no semblen tenir més tanca protectora que unes vulgars cremalleres reforçades.

SEMPRE S'HA CITAT AMB ADMIRACIÓ aquest compromís d'enviar algú a la Lluna, com a exemple de lideratge, i de la capacitat de proposar una visió mobilitzadora... I gairebé sempre que algú ho cita, es pot constatar que cita malament. No ho diem per cap pruïja academicista i llepafils, sinó perquè allò que s'oblida és crucial per poder parlar de lideratge i de visió. Perquè el que Kennedy va dir fou "*I believe that this nation should commit itself to achieving the goal, before this decade is out, of landing a man on the Moon and returning him safely to the Earth*". No n'hi havia prou d'enviar un home a la Lluna, sinó que del que es tractava era de tornar-lo sa i estalvi (cosa, per cert, que imaginem que devia tranquil·litzar força els candidats a astronautes). Hom dirà que això es dóna per descomptat, però a nosaltres ens sembla molt millor explicitar-ho, per si un cas... i perquè hi ha en joc un element crucial en la manera d'entendre el lideratge. Resulta significatiu constatar que els grans alpinistes gairebé sempre repeteixen que el repte molt sovint no és tant fer el cim com retornar, i que els grans riscs s'esdevenen a la baixada més que no pas a la pujada.

CATALINA ACELAS

PERQUÈ AQUESTA ÉS LA QÜESTIÓ. No es tracta només de tenir grans visions mobilitzadores. No es tracta només de voler la lluna. Es tracta de voler assolir-ho... i de sortir-ne vius. I que les dues coses formin part de la visió, i no considerar que les visions valen per si mateixes amb independència de si en el seu assoliment en sortim més o menys vius, com si això fos –per usar aquest desgraciat eufemisme que ha fet fortuna– un simple efecte col·lateral de la grandesa de la visió. És clar que val la pena voler la lluna, moltes i diverses llunes (i val la pena deliberar sobre quina mena de lluna volem, per cert). Quan estem esblaimats, esmorteïts, sense energia ni trempera, ja ho diem col·loquialment: això no és vida. No volem simplement sobreviure, i quan les circumstàncies només ens permeten això potser ho considerarem un èxit, però difícilment un ideal. No volem viure encongits, volem la lluna. I volem la lluna perquè volem més i millor vida... però per això mateix volem sortir-ne vius. Això no nega que hi haurà moments difícils, esforços, sacrificis, patiment; no nega que caldrà superar obstacles i defalliments. Però afirma que sortir-ne més vius forma part de l'ideal del que volem assolir, i que no és una simple constatació que arrodoneix posteriorment l'èxit de la iniciativa.

"I volem la lluna perquè volem més i millor vida... però per això mateix volem sortir-ne vius. Això no nega que hi haurà moments difícils"

EMPRESES, PARTITS, MOVIMENTS SOCIALS i líders de tota mena ens parlen de la necessitat de mobilitzar-nos al voltant d'una visió com més gran i ambiciosa millor. Però desconfiem i fugim esperitats de tots aquells que, encaterinats amb la grandesa de la seva visió, se'ls en refot prendre en consideració si al final en sortirem vius. Hem de voler la lluna, sense por ni vergonya. Sempre que es tracti de *landing a man on the Moon and returning him safely to the Earth.*